

Far de la Banya - Faro de la Banya - Lighthouse of Banya

DESCRIPCIÓ: Torre de ferro lleugerament cònica amb llanterna poligonal interior i cúpula de coure. Els set puntafs inferiors de 4,50 m d'alçada suporten una plataforma hexagonal on descansa la torre de 12,20 m coronada per la llanterna de 3,50 m d'alçada i 2,50 m de diàmetre. La plataforma o planta habitable està formada per tres triangles equilàters que distribueixen l'espai per a l'entrada, el magatzem, la cuina, el menjador i els dos dormitoris. A l'exterior, un balcó perimetral. Lòptica de tercer ordre i tres zones era de la casa Chance i va ser construïda l'any 1861, amb un abast de 13 milles que proporcionava una llum blanca fixa.

Altura total: 19,20 m **Pes total:** 46,80 tones

Material: ferro anglès de les zones de Hull i Liverpool

DATA: 1860-1864

ENGINYER: Lucio del Valle

HISTÒRIA: Aquest far juntament amb els fars de Buda i del Fangar eren els tres punts d'orientació fonamentals en un lloc de difícil navegació. El far, ubicat a l'extrem sud de la part dreta del delta de l'Ebre, a la zona coneguda com la punta de la Banya, entrà en funcionament per primer cop el dia 1 de novembre de 1864. Il·luminat amb una llàntia d'oli d'oliva, era atès per dos farriers. L'any 1883, ja disposava d'una làmpada Maris de dos bles i, anys després, d'una instal·lació de gas acetilè. Aquest sistema va ser substituït l'any 1929 per una instal·lació Dalen amb cremador de 25 l, dotada de vàlvula solar.

El juliol de 1943, quedà agregat al servei del far de Sant Carles de la Ràpita. L'any 1975, es va construir una torre de formigó, en substitució d'aquest far metàllic que deixà de funcionar. L'any 1984 es va desmontar i es va traslladar al Port de Tarragona. S'estal·là a l'extrem del dic de Llevant -on ens trobem ara- i es procedí a la seva rehabilitació, contribuint a la preservació de l'únic dels tres fars metàl·lics del Delta que es conserva. La Comissió de Fars acordà que es mantingués en servei i s'il·luminà, després de la seva restauració, el 16 d'agost de 1990.

Des de l'any 2003, és Museu de Fars com a extensió del Museu del Port de Tarragona i exhibeix una col·lecció de senyals marítims a l'antic habitatge del torrer per tal de donar a conéixer la història de les ajudes a la navegació en general, i dels fars de la demarcació de Tarragona, en particular. S'hi realitzen activitats didàctiques i de divulgació per a tots els públics, amb reserva prèvia (museuport@porttarragona.cat).

Aquest és el darrer punt informatiu de la Ruta Patrimonial del Port de Tarragona.

DESCRIPCIÓN: Torre de hierro, ligeramente cónica con linterna poligonal y cúpula de cobre. Los siete pilares inferiores de 4,50 m de altura soportan una plataforma hexagonal donde descansa la torre de 12,20 m coronada por la linterna de 3,50 m de altura y 2,50 m de diámetro. La plataforma o planta habitable está formada por 3 triángulos equiláteros que distribuían el espacio para la entrada, el almacén, la cocina, el comedor y los dos dormitorios. En el exterior hay un balcón perimetral. La óptica de tercer orden y tres zonas era de la casa Chance siendo construida en el año 1861, con un alcance de 13 millas que proporcionaba una luz blanca fija.

Altura total: 19,20 m. **Peso total:** 46,80 toneladas

Material: hierro inglés de las zonas de Hull y Liverpool

FECHA: 1860-1864

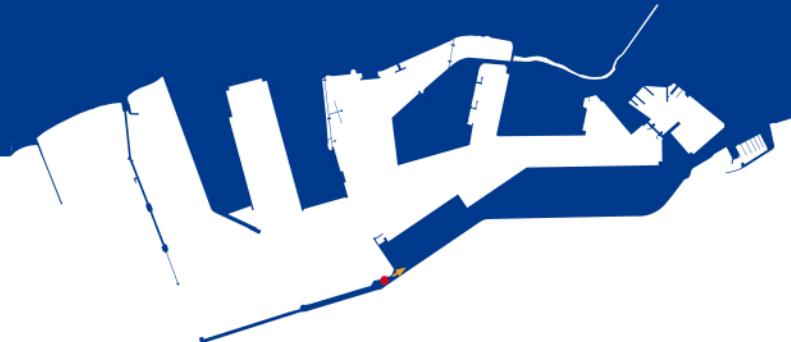
INGENIERO: Lucio del Valle

HISTORIA: Este faro junto con los faros de Buda y del Fangar son los tres puntos de orientación fundamentales en un lugar de difícil navegación. El faro, ubicado en el extremo sur de la parte derecha del Delta del Ebro, en la zona conocida como la Punta de la Banya, entró en funcionamiento por vez primera el 1 de noviembre de 1864. Iluminado con una lámpara de aceite de oliva y atendido por dos fareros. En el año 1883 ya disponía de una lámpara Maris de dos mechas y años después de una instalación de gas acetileno. Este sistema fue sustituido en el año 1929 este sistema por una instalación Dalen con quemador de 25 l, dotada de válvula solar.

En julio de 1943, quedó agregado al servicio del faro de San Carles de la Rápita. En el año 1975, se construyó una torre de hormigón, en sustitución de este faro metálico que dejó de funcionar. Se desmontó y se trasladó al Port de Tarragona, en el año 1984. Se instaló en el extremo del dique de Llevant -donde nos encontramos ahora- y se procedió a su rehabilitación, contribuyendo a la preservación del único de los faros de hierro del que se conserva. La Comisión de Faros acordó que se mantuviera en servicio y se iluminó por primera vez después de la restauración el 16 de agosto de 1990.

Desde el año 2003, es Museo de Faros como extensión del Museo del Port de Tarragona y exhibe una colección de señales marítimas en la antigua vivienda del farero con el fin de dar a conocer la historia de las ayudas a la navegación, en general, y de los faros de la demarcación de Tarragona, en particular. Se llevan a cabo actividades didácticas y de divulgación para todos los públicos, con reserva anticipada (museuport@porttarragona.cat).

Éste es el último punto informativo de la Ruta Patrimonial del Port de Tarragona.

DESCRIPTION: A slightly conical, iron tower with a polygonal lantern and a copper cupola. Seven 4.5-metre-high piles support a hexagonal platform and the 12.2-metre tower crowned by a 3.5-metre-high, 2.5-metre-diameter lantern. The platform or living area is made up of three equilateral triangles that house an entrance, a store, a kitchen, a dining room and two bedrooms. There is a balcony around the outside. The third-category, three-zone optical system was manufactured in 1861 by Chance and shone a fixed white light that could be seen from thirteen miles out to sea.

Total height: 19.20 metres **Total weight:** 46.80 tons

Material: British iron from the Hull and Liverpool areas

DATE: 1860-1864

ENGINEER: Lucio del Valle

HISTORY: This lighthouse and those of La Buda and El Fangar were the three basic orientation points in a hazardous area for shipping. This one was originally located on the southernmost point of the right-hand side of the Ebro Delta, in the area known as La Banya Point. It was first lit on 1 November 1864 and its olive oil lamp was attended by two lighthouse keepers. By 1883 it had been equipped with a twin wick Maris lamp and some years later with acetylene gas equipment.

That was replaced in 1929 by a 25-litre Dalen burner with a solar valve. In July 1943 the light was brought under the jurisdiction of the Sant Carles de la Rápita lighthouse keepers. In 1975 a new concrete lighthouse was built and the iron tower was taken out of service. It was dismantled and in 1984 brought to the Port of Tarragona, where it was placed at the far end of the Llevant breakwater and subsequently restored. Today it is the only remaining example of the three Ebro Delta metal lighthouses. The Lighthouse Commission agreed to keep it in service and on 16 August 1990 it was lit for the first time following its restoration.

Since 2003 it has been a Lighthouse Museum, an extension of the Port of Tarragona Museum. It exhibits a collection of navigational aids housed in what was previously the lighthouse keeper's quarters. Here you can learn about the general history of navigational aids and specifically about lighthouses on the Tarragona coastline. Educational activities for children and informative activities for the general public are organised, by prior arrangement (museuport@porttarragona.cat).

This is the last visit on the Port de Tarragona Heritage Route.

